

[Arnth Jensen.]

den Prisudvikling, der har fundet Sted. Og ser man f. Eks. paa Bevillingerne til Skytterne alene, saa modtog de i 1912—13 et Tilskud paa 68 000 Kr., men i 1946—47 ca. 22—23 000 Kr., uagtet Ammunitionsprisen i samme Tidsrum er 4- eller 5-doblet, og uagtet Udgifterne til Skydebaner og Anskaffelse af Geværer er forøget i et lignende Forhold. Det er, siger jeg, ikke rimelige Forhold, og det er forstaaeligt, at et Forslag, som ikke fastsætter, at der vil ske en væsentlig Forbedring, vil blive modtaget med Mistro.

Ja, men, siger man saa, de kan jo forhøje Kontingenterne; Ungdommen tjener i Dag saa meget, siger man, at de godt kan yde noget selv, og Kontingenterne er ikke forhøjet rimeligt. Jeg vil hertil svare, at jeg helt og fuldt deler den Tanke, at Ungdommen selv bør yde i Forhold til de Indtjeningsmuligheder, de har, og jeg indrømmer ogsaa, at der er Omraader af Idrætten, hvor Kontingenterne sikkert uden Skade for Tilgangen kunde sættes endogsaa betydeligt op. Men der er ogsaa andre Omraader, hvor det er sket og allerede er sket saa stærkt, at Kontingenterne er for højt, og hvor det altsaa ikke lader sig gøre at gaa videre. Derfor har jeg til mit Forslag knyttet den Betingelse, at der skal ydes et rimeligt Kontingent, men samtidig sikrer jeg Idrætten faste aarlige Beløb, saaledes at Arbejdet kan fastlægges i bestemte Rammer frem i Tiden, hvad alle sikkert vil indrømme er af stor Betydning.

Naar jeg ikke har kunnet tiltræde det af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard stillede Forslag, er det af to Grunde, dels fordi jeg mener, at Betingelsen, et rimeligt Kontingent for at faa Tilskud, er sund og god, og dernæst er det jo sikkert for mit Vedkommende af samme Bevæggrund, som det ærede Medlem har til ikke at kunne tiltræde mit Forslag. Vi kan nemlig ikke enes om de opstillede Fordelingsregler. De Tal, som jeg har nævnt i mit Forslag, hviler i hvert Fald for Skytterne og for Idræt og Gymnastik paa Landet, altsaa de to Organisationer uden for Dansk Idræts-Forbund, paa konkrete Beregninger, medens jeg selv sagt indrømmer, at Tallet for Dansk Idræts-Forbund er anslaaet. Og jeg indrømmer tilige, at det maaske burde være lidt større.

Dansk Idræts-Forbund, der jo har sit store Medlemstal i Byerne, har nemlig ikke i saa høj Grad den Fordel, som Gymnastik og Idræt paa Landet har gennem Skoleloven af 1937, hvor det jo bestemmes, at der ved hver Skole skal være en Gymnastiksal og i hver Kommune en Idrætsplads, som Ungdommen ogsaa har Ret til at benytte. Dette er en væsentlig Fordel, der ikke maa glemmes, og en Fordel, som betinger, at det direkte Statstilskud der virkelig kan ansættes noget lavere.

Over for Flertallets Ændringsforslag maa jeg udtale min Anerkendelse, idet de alle efter min Formening er væsentlige Forbedringer. Jeg kunde maaske have ønsket endnu nogle Ændringer. Jeg har i Udvalget peget paa, at jeg kunde have ønsket præciseret, at ind under Udtrykket „almennyttige Formaal“ faldt visse Oplysningsformaal, men jeg gaar ud fra, at „almennyttige Formaal“ ogsaa kan dække det Ønske, som jeg har fremført.

Hvis det nu mod min Forventning ikke skulde lykkes at gennemføre det af mig stillede Ændringsforslag, vil jeg i den videre Behandling stemme for de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, idet jeg, efter det jeg har sagt, mener, at de er en stor Forbedring af hele Lovforslaget.

Til Slut vil jeg gerne fremføre et Ønske, som jeg ogsaa har fremført i Udvalget, og som jeg fik et velvilligt Svar paa fra den højtærede Finansminister, et Svar, som jeg takker for, og et Svar, som jeg gerne vil have gentaget her i Salen. Sagen er den, at selv om Tipstjenesten gennemføres, vil der gaa baade Aar og Dag, før Idrætten ser nogen af de Midler, som forventes, men alle er jo i Dag rørende enige om, at Idrættens Tilskud i Øjeblikket er for lille. Det er dette, jeg har henledt den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, og jeg har opfordret hãm til, hvis den højtærede Indenrigsminister kommer med Forslag om en væsentlig Forhøjelse af Tilskuddet allerede for indeværende Aar — og det er jeg ganske overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister gør, efter at han nu har overværet disse Forhandlinger og mærket den Interesse, der er for et øget Tilskud til Idrætten —, da at se paa et saadant Forslag med glad Sind og med milde Øjne og være villig til at anbefale, at et saadant Forslag fremmes.